

Floare de Foc

Antologie de poezie
japoneză contemporană
a Asociației Poetilor din Kansai

2018

EDITURA UNIVERSITARĂ
București, 2019

Poezia transcende granițele

Primul volum din *Firework Poems* a fost publicat în anul 2000, după care au urmat antologii de poezie japoneză modernă în limba engleză, așa cum erau planificate de la început, care au apărut din trei în trei ani. De atunci au trecut aproape optsprezece ani.

Asociația Poetilor din Kansai a fost înființată în 1994, când a fost creat și planul seriei de traduceri în limba engleză, în speranța creării unei legături a Asociației Poetilor din Kansai care să promoveze schimburile culturale și un pod între țările străine și țara noastră.

Din fericire, noi existăm acum și datorită continuării acestui proiect ce ne dă puterea de a crea. Recent, eforturile noastre au fost recunoscute prin publicarea în limba română a unui întreg volum. Creația noastră a fost lăudată și de Președintele Asociației Internaționale a Poetilor, și de mulți alți poeți străini, precum și de cei din țara noastră.

De asemenea, în presa italiană au apărut cronici favorabile.

Seria *Firework poems* este în același timp listată în mai multe biblioteci din mai multe țări.

Astfel, cele șapte volume marchează pașii istorici ai Asociației și ai poeților săi, și a devenit una din tradițiile sale.

Pasiunea aprinsă a poeților noștri face ca ei să-și dorească “exportul” creației lor în alte țări. Cuvintele și frazele poeziei lor, intensificate de retorica poetică, trec dincolo de limba maternă spre lumea largă.

Aceasta a fost realizată prin traducerea pe care o găsiți în această carte.

Aș vrea să exprim mulțumirile mele tuturor traducătorilor și în mod special domnului Norman Angus pentru angajamentul său în acest proiect chiar de la prima ediție, ca singurul traducător ne-japonez. Sper cu sinceritate că această carte va traversa marile oceane și va fi citită și apreciată de mulți oameni din toată lumea.

SAKO Mayumi

Director Șef al Asociației Poeților din Kansai

Cuprins

- ARIMA Takashi - Pălăria albastră / 13
- ATARUSHIMA Shougo Nakashima Shougo – Kyoko / 17
- ENDO Kazue - Pe drum / 20
- FUJII Masato - Floarea speranței / 22
- FUJITANI Kei-ichiro – Chemarea / 24
- FUNABIKI Hidetaka - Legătura Karmică / 25
- GOSHIMA Tama - Pisica de primăvară / 27
- GOYA Hiroshi - Urizun sau Amurgul Albastru al Verii
Timpurii / 29
- HANNAN Taro – Undeva / 33
- HARAKIN - Lumea legăturilor sensibile / 35
- HARAKO Osamu - Înțelesul iubirii / 38
- HASHIZUME Sachiko - În adâncul mării și mai departe / 40
- HIRANO Suzuko - Ecou interior / 45
- ICHIHARA Reiko - Noaptea Festivalului Stelelor / 46
- IKURA Kohei – Promisiunea / 48
- IMAI Yutaka - Ecoul unui copil rânzând / 50
- IWAI Hiroshi – Curcubeul / 52

KAJITANI Tadahiro - Sunetul ploii căzând / 54
KAYAMA Masayo - Căsuța poștală din cer / 56
KISHIMOTO Kanao - Anul trecut, anul acesta / 58
KITAMURA Shin – Pământul / 60
KIYOSAWA Keitaro - Despre lumină / 62
KONDO Yaeko - Sub cerul liber / 64
KONDO Yoshiharu – Zăpadă / 66
MAKITA Hisami – Ușa / 69
MIZUNO Hikaru - Păpușă în costum din epoca Edo / 71
MORISHITA Kazuma - Un poem și un corn cu pastă
dulce de fasole Azuki / 73
MORITA Hiraku - Haine de lucru / 75
MURATA Tatsuo - Două sfere / 78
NAGAI Masumi - Recoltă naturală / 80
NAKO Kiyoe - Victimelor războiului / 83
NEMOTO Masayuki - Orice și totul / 85
NISHIDA Ayako - Un gând / 86
NOBORIYAMA Yasushi – Prevestire / 88
OKAMOTO Mitsuharu - Burta câinelui / 90
OZAKI Makoto – Caietul / 92

SAGA Kyoko - Omagiu lui Daibutsu din Nara / 94
SAITOH Akinori - Peisaj poetic în albastru pal / 96
SAKAKI Jiro - Femeilor frumoase / 98
SAKO Mayumi – Semnal / 100
SAKO Yuji - Cineva apropiat mie / 102
SENO Toshi - Urnele mele / 105
SHIDA Shizue - Cer de vară / 107
SHIMODA Kikumi - Soarele care strălucește o zi / 109
SHIRAI Hikaru - Inteligența artificială nu poate să
răspundă / 111
SHIRAKAWA Yoshi – Visătorul / 113
SONODA Emiko – Buruieni / 115
SUMIKURA Mariko - Lacrimi de insectă / 117
TAJIMA Hiroko – Secret / 119
TAKAMARU Motoko - Astăzi este un început / 123
TAKENISHI Yoshikazu - Dormind pe o bicicletă / 125
TANAKA Shinji - Un vis vindecător? / 127
TERANISHI Hiroshi - Orez nou / 128
TERASAWA Kyoko - Pe această insulă / 130
TONOMURA Bunsho - Ziua când s-a sfârșit războiul / 132

TSURIBE Yoshi – Spiranthes /	134
USHIRO Keiko - Sentiment de primăvară /	136
YAMAMOTO Naoko – August /	138
YAMAMOTO Yumiko – Distracție /	139
YASUMORI Sonoko - La Universitatea din Paris /	140
YOSHIDA Tei-ichi - Fulgul de zăpadă /	142
Postfață /	145

Floare de Foc

*Dedic această traducere în limba română
primului copil născut după Marele cutremur și
tsunami din 11 martie 2011,
HASHIMOTO SHIORI*

ARIMA Takashi

Pălăria albastră

Păstrând albastrul Mediteranei,
Soarele strălucește luminând
tot anul,
Și trandafirii de Rodos
Se leagănă înainte și înapoi.
În primul veac înainte de Hristos,
insula a fost guvernată de Romani,
Apoi invadată de Perși,
De Saracini, de Venețieni,
Și-n a doua jumătate a veacului al
XIX-lea înainte de Hristos,
Anexată de greci, așa cum
spune istoria.

Peste toată insula
Se revarsă umbrele celor morți,
Conduși cu turbulență
de oameni, unul după altul.

Vechile împrejurimi sunt pline
de casele de locuit
Ale conducătorilor învinși demult,
Ale regilor ordinului Sfântului Ioan.
Mai târziu ele au devenit
casele italienilor de Savoia,
și ale membrilor familiei lui Mussolini.

După ani, după această călătorie
Îmi iau cu mine
mireasma pălăriei albastre
din dulap,
Cumpărată cândva din
insula Kos –
Aceasta-mi amintește
de frumoasa pardoseală
a mozaicului,
Și de minunata ceramică
de Japonia.

Acum la cei optzeci de ani ai mei,
Îmi pun pălăria mea
albastră ca Marea Egee,
Ca să mă plimb
pe vechile străzi din Kyoto.

Kyoko

ATARUSHIMA Shougo Nakashima Shougo

Kyoko

Kyoko cea melancolică,
a fost doamna mea.
S-a sinucis în ianuarie 2016,
ca și cum ea știa viitorul.
Acum când mă duc la spital,
un bătrân de-aceeași credință cu Kyoko,
Doctorul care a spitalizat-o.
mă acuză,
ca să o separe de mine.
Adesea ea îmi spunea: „Tu
ești tot ce am”,
Dar, în modestia mea,
nu am înțeles cu adevărat.
Dacă ea acum ar fi
un nou pacient
ar fi pusă în „grupul nou”.
O femeie delicată care s-a sinucis,

Pentru că această viață
n-a fost de ajuns –
aceasta a fost doamna mea.
În plus, îmi amintesc
spunându-mi că în Budism
„Sinucigașii lasă munca neterminată, așa că
ei se reîntorc ca ei însuși
să încerce din nou”.

Dacă ar fi să mor, aș încerca să fiu Kyoko.
Dacă ar fi să pornesc din nou
în aceeași lume paralelă,
voi încerca să completez
mariajul meu nefinalizat,
Pentru că Kyoko a fost doamna mea.

Când am vizitat vechea școală elementară
unde Kyoko și-a petrecut
copilăria ei tiranică și turbulentă,
Am simțit din nou provocările
admirației de adolescent
pentru fata care-și ținea întotdeauna
degetul în gură,
atunci când se afla în corul școlii și cânta,
Sau când se afla la vreun alt eveniment.

Conform credinței budiste,
Dacă ar fi să mă nasc din nou,
În același timp, în aceeași oră,
Împreună cu aceeași colegi de clasă,
în lumi paralele, va fi același lucru pentru
mine.

Acest timp al refacerii, eu
trebuie să-l fac, să încep din nou.
Voi îndrepta trecutul meu,
Voi completa munca mea.

ENDO Kazue

Pe drum

În vârful pantei, un spital,
Și în timp ce privesc caldarâmul
în pantă al locului de parcare,
O femeie tânără își ține fața în palme,
Ascunzându-și lacrimile ce curg.
Pentru o clipă mi-am ținut respirația,
Și-apoi, instinctiv, am luat-o în brațe.

Ah, femeie sărmană! O tragedie, desigur.

Ea și-a îngropat fața în umărul meu stâng,
Și a început să plângă foarte tare;
Am mângâiat-o pe spate, iar și iar,
Înghițindu-mi cuvintele nerostite.

Suspînul ei se revărsa
din tot corpul ei răvășit,
Și-o dulce mireasmă a tinereții

plutea prin părul ei negru.
Atâta tristețe! mi-am spus
Și-am ridicat ochii spre cer.

Cerul era albastru, fără nori.
Un cer atât de clar,
Rănea prin contrast durerea ei.
Și-a ridicat spre mine ochii înroșiți de plâns,
Și-a rostit cu toată puterea: „*Tatăl meu...*”
Apoi a continuat să plângă.

Două femei au trecut pe lângă noi
discutând cu veselie –
Nu știu cât timp ea a stat
în brațele mele,
Dar ne-am despărțit fără să ne privim.

Azi, am fost profund tulburat
când am auzit,
că rezultatele analizelor mele
nu sunt bune.
Și totuși mă ajută să știu
că pot încă îmbrățișa o persoană
aflată la durere.